

Na putu

Bože, budi moje svjetlo malo
na putu života.

Ako ponekad i zalutamo
imaj strpljenja s nama
i vrati nas na pravi put,
bez obzira koliko bio dug,
koliko nam trebalo da se vratimo
i shvatimo da će sve biti dobro,
jer ti si naš Put, Istina i Život
jer za tobom mi je lakše hoditi.

*fra Zvonko Benković**

* Fra Zvonko Benković, učitelj i učenik u školi života na putu svetoga Franje u pokušaju prepoznavanja ljepote u malim stvarima. Bosanski franjevac, svećenik i duhovnik. Profesor na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu, na Odsjeku za sociologiju predaje predmete iz etnologije i kulturne antropologije. Živi i radi u Franjevačkome samostanu svetoga Bonaventure u Visokom. Pjesme su prvotno bile objavljene na Facebook i Instagram stranici *Odmor duše*.

Podsjetnik

Sjeti se
kako tvoje malo dobro
možda nije veliko,
ali često može biti

jedina dobra stvar,
jedini dobar trenutak,
jedina radost,
jedina lijepa riječ,
jedini zagrljaj,
jedini trenutak pažnje
koji je netko doživio u životu.

Čini malena dobra
s puno ljubavi
i u ovim danima
osjetit ćeš puninu radosti.

Sve što je vrijedno življenja
besplatno je:
i voda
i zrak
i ljubav
i dobrota
i zagrljaj
i molitva
i poniznost
i osmijeh.

fra Zvonko Benković

Ništa nije slučajno

Da vas Bog nije trebao
tamo gdje jeste,
ne bi vas tamo ni stavio,
jer možda ti sve
i ne vidiš,
i ne osjetiš,
i ne znaš,

ali tvoja dobrota,
sekunda strpljivosti
i gram dobrote
mogu pokrenuti lavinu milosti.

Samo jedno upamti:
nema slučajnih mjesta
ni slučajnih susreta,
ima samo onih
koji se pišu srcem
i pamte za cijeli život.

fra Zvonko Benković

Pitam se

jesam li dostojan
razgovarati s tobom

imam li pravo išta reći
ili bih trebao šutjeti i osluškiavati

to nikako ne mogu
jer duša čezne za nebeskim,
a ja se tako želim ukorijeniti

čvrsto se držim za ono što imam,
a svjestan sam da nemam ništa osim grijeha
i nešto sitne prašine među prstima

o, moj Isuse,
kad bi barem oči ugledale trag tvoje aureole,
kad bih barem dodirnuo sjenu tvojega lika,
kad bih čuo milinu tvoga glasa,
bilo bi mi lakše,

pitanja bi nestala,
duša bi se okrijepila,
večernja molitva odmorila,
a brige i muke postale blagoslov.

fra Zvonko Benković

Kad bih mogao

podići pogled prema nebu
možda bih ugledao Očevo lice

kad bih samo podigao oči
možda bih ugledao odraz tvoje miline

kad bih ispružio ruke prema nebu
možda bi me uhvatio i primio u zagrljaj

kad bih samo bio dostojan
izgovoriti tvoje sveto ime
srce bi mi iskočilo od radosti

kad bih umio svoje lice
rosom tvoje miline

možda bi nestala
svaka bora,
svaka uvreda,
svako poniženje,
svaka pljuska,
svaki strah

i onda bih možda bio dostojan
večerašnjeg susreta s tobom.

fra Zvonko Benković

Malo dobra

Danas je novi radni dan,
početak još jednoga tjedna.

Pokušaj,
tamo gdje vidiš mržnju i tamu
donijeti malo ljubavi i nade.

Na trenutak
umorna odmori,
očajna utješi,
bezvoljna vrati u život

i osjetit ćeš
kako tvoje malo, neznatno dobro
ne mijenja samo tebe,
nego i ljude s kojima živiš.

fra Zvonko Benković

Koliko ljubavi

dobrote,
radosti
i čežnje
skriva se
u malenoj,
usputnoj
gesti?

Živi svoju dobrotu,
pokaži svoju radost,
budi znak Božje ljubavi
ne samo usput,
nego cijelim svojim bićem.

fra Zvonko Benković

Podsjeti me

Bože,
ako slučajno posumnjam
u tvoje milosrđe,

Podsjeti me na
prvotnu radost,
nakon što sam povjerovao
da imaš plan sa mnom,

Podsjeti me
na milost našega prvoga susreta,
kad sam rekao evo me,

Podsjeti me
na odgovor na moja bezbrojna traženja,
na suze koje su pročistile moj pogled,
na molitve koje si uslišao,
na nadu koja je upalila svjetlo vjere u mojoj duši,
na vjeru koja je osnažili moju malenost,

Podsjeti me
kako su moje snage neznatne
bez tvojega blagoslova,
bez Ljubavi raspete na križu,
jer sve što imam to si ti.
Moj Bog i moje sve.

fra Zvonko Benković

Korizma je

vrijeme približavanja Bogu
uz mnoštvo odricanja
i nijekanja samoga sebe;

odbacivanja staroga odijela
i čestoga povratka k njemu;

velikih pokušaja
i malih uspona;

želje za samoćom
i bijega u zaglušenu buku svakodnevnice;

suzdržavanja od požude očiju i tijela
i velikih grijeha;

stvarnoga posta
i želje da izgubimo koji kilogram više;

duboke molitve
i površne vjere;

vlastitoga dostojanstva
i opčinjenosti tuđim grijesima;

malih dijela
i velikih odluka;

prihvatanja križa
i neprestanoga odbacivanja;

Božje prisutnosti,
Isusove patnje,
vlastite samoće,
traganja za dobrotom,
iščekivanja čuda,
borbe
i velikih napasti,

možda stigneš nešto i popraviti.

fra Zvonko Benković

Pitam se

od jutros
tražim li, Bože,
tebe u sebi
ili sebe u tebi

i zima je
i mraz štipa za prste
i magla je
i dio ti od svete mise
dok svatko polagano ide svojim putem
noseći živoga Krista u sebi.

fra Zvonko Benković

